സ്വാമി ശരണം
അയ്യപ്പവാണി
अय्यप्पवाणि വെബ് വാർത്താമാസിക
ശബരിമല അയ്യപ്പ സേവാ സമാജം (സാസ്സ്)
പബ്ലിക് ചാരിറ്റബിൾ ട്രസ്റ്റ്.. റജി.നം.226/2008
അഡ്മിൻ ഓഫീസ്: അയ്യപ്പവിഹാർ, ശിവ ടെമ്പിൽ റോഡ്, വിയ്യൂർ, തൃശൂർ ജില്ല, കേരളം - 680010.
വെബ്സൈറ്റ്: www.sassbharath.org ഫോൺ:09400401722 ഈമെയിൽ: sassinservice@gmail.com

ക്രമ നം. അയ്യപ്പവാണി – 09/2023 (ഉത്രം പതിപ്പ്)
ശനിയാഴ്ച, 19 ആഗസ്റ്റ് 2023.
(03 ചിങ്ങം 1199)
യുഗാബ്ദം 5125

- ശബരിമല ക്ഷേത്രത്തിലെ പൂജകളും ആചാരങ്ങളും – ഭാഗം 4
- ഇതിഹാസങ്ങൾ– രാമായണം: ഭാഗം 3
- വിമർശനം സ്വീകരിക്കുക – അമൃതാനന്ദമയി അമ്മ
- വീര ബലിദാനി – ഉദ്ധംസിങ്ങ്.
- ശബരിമലയും ഞാനും – ശ്രീ. മധു കാടാമ്പുഴ
- ഗീതാശ്ലോകങ്ങൾ : അദ്ധ്യായം 2– (36 – 40)
- സുഭാഷിതം – 44
- ക്വിസ് –29
- വാർത്തകൾ

ശബരിമല ക്ഷേത്രം :
ദൈനംദിന പൂജ, ആചാരങ്ങൾ, അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ – ഭാഗം 4

(അവലംബം: “ശബരിമല അയ്യപ്പക്ഷേത്രത്തിന്റെ വിശുദ്ധ സമുച്ചയം “ – ശ്രീ. പി. ആർ. ജി. മാത്തൂർ, നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞൻ)

പടി പൂജ

ദീപാരാധനയ്ക്ക് ശേഷം, വൈകീട്ട് 7:00 മണി മുതൽ 08:30 വരെയാണ് പടിപൂജ നടത്തുന്നത്, ഓരോ പടിയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വനദേവതകൾക്കായി പ്രത്യേക പൂജ നടത്തപ്പെടുന്നു.

മുമ്പ് പന്ത്രണ്ട് വർഷത്തിലൊരിക്കൽ മാത്രമാണ് പടിപൂജ നടത്തിയിരുന്നത്. എന്നാൽ ഇക്കാലത്ത് തീർത്ഥാടകരുടെ നിരന്തരമായ ആവശ്യം കാരണം, മണ്ഡലം–മകരവിളക്ക് തീർഥാടന കാലയളവ് ഒഴികെ, പ്രതിമാസ പൂജകൾക്കായി ക്ഷേത്രം തുറന്നിരിക്കുന്ന എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും (എല്ലാ മലയാള മാസങ്ങളിലെയും ആദ്യത്തെ 5 ദിവസം), വിഷു, തിരുവോണ ഉത്സവ കാലങ്ങളിലും ഇത് നടത്തപ്പെടുന്നു. മണ്ഡല – മകരവിളക്ക് ഉത്സവ കാലത്ത് 62 ദിവസം പടിപൂജ നടത്താറില്ല. കൂടാതെ വിഷുക്കണിയുടെ തലേന്നും നടത്താറില്ല.

പതിനെട്ടാംപടി കയറുമ്പോൾ ഒരു തീർത്ഥാടകൻ തന്റെ ഇടതുകാൽ ആദ്യം വെച്ചുകൊണ്ട് കയറ്റം തുടങ്ങരുത്, അതുപോലെ ശ്രീകോവിലിനു അഭിമുഖമായി ക്കൊണ്ട് മാത്രമേ ഈ പടികൾ തിരിച്ചിറങ്ങാവൂ. പതിനെട്ട് വർഷത്തെ തീർത്ഥാടനം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം, ക്ഷേത്രത്തിന് സമീപം ഒരു തെങ്ങിൻ തൈ നടാൻ ഒരു തീർത്ഥാടകൻ യോഗ്യത നേടുന്നു, അദ്ധേഹം ഗുരുസ്വാമിയായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

പരികർമ്മികളുടെ സഹായത്തോടെ തന്ത്രിയാണ് പടി പൂജ നടത്തുന്നത്. തെച്ചി, താമര, തുളസി തുടങ്ങിയവയാണ് പടിപൂജയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. പതിനെട്ടാംപടിയിലെ ഈ പതിനെട്ട് പടികൾ പതിനെട്ട് മാലകളെയും അവയുടെ അധിപരായ

ദൈവങ്ങളെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്ന് തന്ത്രി പറയുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, പതിനെട്ട് പർവതങ്ങളിലെ വനദൈവങ്ങൾക്കായി പടി പൂജ നടത്തപ്പെടുന്നു, ഓരോ പർവതത്തിനും പ്രത്യേക വന ദേവതയുണ്ട്. പടിപൂജ പൂർത്തിയാക്കാൻ ഏകദേശം രണ്ട് മണിക്കൂർ എടുക്കും. വഴിപാടായി പടിപൂജ ഉണ്ടാകുമ്പോഴെല്ലാം അത്താഴപൂജ 09:00 മണിക്ക് നടക്കും.

പതിനെട്ട് നിലവിളക്കുകൾ പതിനെട്ടാംപടിയുടെ ഇരുവശത്തും വലിയ പൂമാലകൾ കൊണ്ട് അലങ്കരിച്ച് ഇരുവശത്തും (വടക്കും തെക്കും) സ്ഥാപിക്കുന്നു. പതിനെട്ടാംപടിയുടെ ആദ്യപടി മുതൽ പതിനെട്ടാം പടി വരെയുള്ള മധ്യഭാഗവും വലിയ പൂമാലകൾ കൊണ്ട് അലങ്കരിക്കുന്നു. രണ്ട് പൂമാലകൾക്കിടയിൽ പടിപൂജ നടത്തുന്ന ഓരോ പടിയിലും അല്പം സ്ഥലം ഒഴിച്ചിടുന്നു. ഈ രണ്ട് മാലകൾക്കിടയിലും ഓരോ പടിയിലും ഒരു തേങ്ങയും കൂർച്ചവും (ദർബ പുല്ല്) ഇലയിൽ അരിയിൽ വെക്കുന്നു. അതനുസരിച്ച് പതിനെട്ട് നാളികേരവും പതിനെട്ട് കൂർച്ചവും അരിയും പടിപൂജയ്ക്ക് ആവശ്യമാണ്. ശ്രീകോവിലിൽ നിന്ന് കത്തിച്ച വിളക്ക് കൊണ്ടുവന്ന് ഈ 18 വിളക്കുകളും കത്തിക്കുന്നു. പതിനെട്ടാംപടിക്ക് അഭിമുഖമായുള്ള ആവണ പലകയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് തന്ത്രി ആദ്യം പതിനെട്ട് കലശങ്ങൾക്ക് കലശപൂജ നടത്തി പതിനെട്ട് പടികളിലേക്കുമുള്ള പൂജ നടത്തുന്നു.

പടിപൂജയുടെ ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ മണി മുഴക്കി തന്ത്രി പീഠപൂജയും മൂർത്തിപൂജയും നടത്തുന്നു. നീരാജനം (രണ്ട് നാളികേര മുറികളിൽ തെളിയിച്ച നെയ്യ് വിളക്ക്) കലശ സമയത്ത് മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളൂ, അതിനുമുമ്പ് ഇല്ല. എങ്കിലും പതിനെട്ടാംപടിയുടെ ആദ്യപടിക്ക് താഴെ മണികൊട്ടി പൂജയ്ക്കുള്ള ഒരുക്കത്തിലാണ് ഇവയും ഒരുക്കുന്നത്. പടിപൂജയിലുടനീളം നാദസ്വരം, പഞ്ചവാദ്യം എന്നിവ മൈക്കിലൂടെ വായിക്കും. തന്ത്രി പതിനെട്ട് പടികൾ ഓരോന്നും കയറിച്ചെല്ലുകയും പീഠപൂജയും മൂർത്തിപൂജയും ഉൾപ്പെടുന്ന മണികൊട്ടിപൂജയും നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓരോ ചുവടുവയ്പിനും മണികൊട്ടി പൂജ നടത്തുന്നതിന് ഏകദേശം മൂന്ന് മുതൽ അഞ്ച് മിനിറ്റ് വരെ എടുക്കും. തന്ത്രിയുടെ മുതിർന്ന സഹായികൾ ജലം, പുഷ്പം, ഗന്ധം, ധൂപം, ദീപം എന്നിവ സമർപ്പിച്ച് മണികൊട്ടി പൂജ നടത്താൻ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുന്നു. പരികർമികൾ തന്ത്രിയുടെ പുറകിൽ ഒരു കൊട്ട പൂക്കളും ആവശ്യമായ പൂജാസാധനങ്ങളും കലശവും വഹിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്നു. പുഷ്പം, ഗന്ധം, വിളക്ക് എന്നിവ സമർപ്പിച്ച് വനദൈവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പതിനെട്ട്പടികളിലുംമണികൊട്ടിപൂജപൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം പരികർമികളുടെ സഹായത്തോടെ ഇറങ്ങുന്നു. 07:00 മണി മുതൽ പൂജയുടെ ആദ്യ റൗണ്ട് പൂർത്തിയാക്കാൻ നാല്പത് മിനിറ്റ് എടുക്കും, 07:40 p.m.വരെ.

അതിനുശേഷം പൂജയുടെ രണ്ടാം റൗണ്ടിനായി

ശംഖ് ഊതുന്നു. ഈ പൂജയ്ക്ക് രണ്ട് ഒറ്റക്കലശം (വലിയ വെള്ളി പാത്രങ്ങൾ) ഉൾപ്പെടെ പതിനെട്ട് കലശങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. ആദ്യത്തെ ഒറ്റക്കലശത്തിന്റെ വഴിപാട് മേൽശാന്തിയുടെ സഹായത്തോടെയാണ് ആദ്യപടിയിൽ നടത്തുന്നത്. തുടർന്ന് പതിനാറ് പടികളിൽ ചെറിയ കലശം സമർപ്പിക്കും. ഭഗവാനിൽ മനസ്സ് ഉറപ്പിച്ച ശേഷം, തന്ത്രി ഓരോ പടിയിലും ബന്ധപ്പെട്ട വനദേവതയുടെ ഉചിതമായ മന്ത്രങ്ങൾ ഉരുവിട്ട് കലശം നടത്തുന്നു. അതായത് പടിപൂജയുടെ സമയത്ത് മൈക്കിലൂടെ പഞ്ചവാദ്യം വായിക്കുമ്പോൾ നാദസ്വരത്തിന്റെ അകമ്പടിയോടെ പതിനെട്ട് മലകളിൽ കുടികൊള്ളുന്ന പതിനെട്ട് വനദേവതകളെ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടാണ് കലശാഭിഷേകം നടത്തുന്നത്. തന്ത്രിയും പരികർമികളും പതിനെട്ടാംപടിയിൽ എത്തുമ്പോൾ രണ്ടാം ഒറ്റക്കലശം വനദേവതക്ക് സമർപ്പിക്കും. തുടർന്ന് സഹായികളുടെ സഹായത്തോടെ തന്ത്രി ഇറങ്ങുന്നു. അങ്ങനെ രണ്ട് ഒറ്റക്കലശങ്ങളുൾപ്പെടെ വിശുദ്ധീകരിച്ച പുണ്യജലം നിറച്ച പതിനെട്ട് കലശങ്ങളും പൂജിച്ച് പതിനെട്ട് പടികളിൽ ഒഴിക്കുന്നു. ബന്ധപ്പെട്ട വനദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതിന് അനുയോജ്യമായ മന്ത്രങ്ങൾ ഉരുവിട്ടാണ് കലശ വഴിപാട് നടത്തുന്നത്. 45 മിനിറ്റാണ് കലശാഭിഷേകം. അങ്ങനെ പതിനെട്ട് അഭിഷേകങ്ങളും പടിപൂജയുടെ സമയത്ത് മാത്രമാണ് നടത്തുന്നത്. പടിപൂജയുടെ രണ്ടാം ഘട്ടത്തിൽ തന്ത്രി വനദേവതകളെ ഏത് രൂപത്തിലാണ് സങ്കൽപ്പിക്കേണ്ടത് എന്നതിന് കൃത്യമായ നിയമമില്ല. ഭഗവാന്റെ സങ്കല്പം തന്ത്രിയുടെ ഭാവനയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. പതിനെട്ടു കലശങ്ങൾക്കും വഴിപാടായി നീരാജനം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

മൂന്നാം ഘട്ടത്തിൽ മണികൊട്ടി പൂജയ്ക്കൊപ്പം പതിനെട്ട് അപ്പം സമർപ്പിച്ച് നിവേദ്യപൂജ നടത്തുന്നു. അങ്ങനെ മൂന്നാം പടി പൂജ ആരംഭിക്കുകയും അതിനെ പ്രസന്ന പൂജ എന്ന് വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പതിനെട്ട് പടികളിൽ ഓരോന്നിനും അധിപനായ വനദേവതയുടെ പേരിൽ ഇത് നടത്തപ്പെടുന്നു. പ്രസന്നപൂജയോടനുബന്ധിച്ച് പുഷ്പാഞ്ജലിയും നടക്കും. പ്രസന്നപൂജയുടെ മധ്യത്തിൽ ഹവിസ്സ് കൊണ്ടുള്ള ഉരുളകൾ, പതിനെട്ട് പടികളിലും, നിർമാല്യധാരിക്ക് നൽകുന്നു. പ്രസന്നപൂജ പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം തന്ത്രി ഇറങ്ങി, ഒടുവിൽ പതിനെട്ട് പടികളിലും കർപ്പൂരം കത്തിക്കുന്നു.

തന്ത്രിയും മേൽശാന്തിയും വഴിപാടുകാരനും ഓരോ നാളികേരം വീതം ഉടച്ച ശേഷം അവർ പതിനെട്ടാംപടി കയറുന്നു. കടുംപായസം നിവേദിച്ച് തന്ത്രി ശ്രീകോവിലിൽ ഒരു പ്രത്യേക പൂജ നടത്തുന്നു. മംഗളാരതിക്ക് ശേഷം പൂജയ്ക്കും പൂമാലയ്ക്കും പണം നൽകിയ ഭക്തർക്ക് തന്ത്രി പ്രസാദം നൽകും.

അങ്ങനെ, പടിപൂജ ഏകദേശം 08:45pm-ന് അവസാനിക്കുന്നു. പടിപൂജയിലുടനീളം നാദസ്വരം വായിക്കുകയും ഉച്ചഭാഷിണിയിലൂടെ പഞ്ചവാദ്യത്തിന്റെ

ടേപ്പ് റെക്കോർഡിംഗും കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

(......തുടരും)

ഇതിഹാസങ്ങൾ – രാമായണം : ഭാഗം 3

(ഡോ. പി. വി. വിശ്വനാഥൻ നമ്പൂതിരി, റിട്ട. സംസ്കൃതം പ്രൊഫസർ, ബസേലിയസ് കോളേജ്, കോട്ടയം)

രാമായണം നൽകുന്ന സന്ദേശം ധർമ്മത്തെക്കുറിച്ചു തന്നെയാണ്. രാമായണ കഥാപാത്രങ്ങളിൽ ആർക്കും തന്നെ ധർമ്മത്തെക്കുറിച്ച് ആശങ്കകളില്ല. വേദങ്ങൾക്കും ഉപ നിഷത്തുക്കൾക്കും ശേഷം, ധർമ്മ മെന്തെന്ന് വാല്മീകിരാമായണം നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടു ത്തുന്നു.

"രാമോ വിഗ്രഹവാൻ ധർമ്മഃ' എന്ന് പറയുമ്പോൾ ധർമ്മം എന്തെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ ഇതിലും വലിയ ഉദാഹരണം ഇല്ലെന്നുറപ്പാണ്.

മഹാഭാരതത്തിലെ പോലെ ധർമ്മം എന്താണെന്ന് അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളെ രാമായണ ത്തിൽ കാണുകയില്ല. കുടുംബജീവിതത്തിൽ പലവിധ ധർമങ്ങൾ ഓരോ കുടുംബാംഗത്തിനുമുണ്ട്. പിതൃധർമ്മം, മാതൃധർമ്മം, പതിധർമ്മം, പത്നീധർമ്മം, പുത്രധർമ്മം, സാഹോദര്യം, സഖ്യത, ഭക്തി, ദാസഭാവം എന്നിങ്ങനെ വിവിധങ്ങളായ ധർമ്മാചരണങ്ങൾ രാമായണത്തിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാം. ധർമ്മത്തെ ഊട്ടിയുറപ്പിക്കുകയാണ് രാമായണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

ഒരു പിതാവിന്റെ ധർമ്മം രാമായണത്തിലെ പിതാക്കന്മാർ കാണിച്ചു തരുന്നു. ധർമ്മാചരണത്തിൽ സത്വ, രജ, തമോ ഗുണങ്ങൾ പ്രകടമാണ്. ഈ മൂന്നു കുടുംബങ്ങളിലെയും മാതാപിതാക്കന്മാർ അവരവരുടെ സംസ്കാരത്തിന് ചേർന്ന വിധമുള്ള ധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. സന്താനപരമ്പരകളെ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് പിതൃഋണം എന്ന കടം വീട്ടി പിതൃധർമ്മം ആചരിച്ച് ഈ സന്തതികളിലൂടെ തങ്ങളുടെ വംശപരമ്പരയുടെ തുടർച്ച ഇവർ നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദശരഥൻ തന്റെ മക്കളെ വളർത്തുന്നത് ഈ വിധം എല്ലാ പിതൃ ധർമ്മങ്ങളും ആചരിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ഇത്തരം ധർമ്മാ

ചരണങ്ങളിൽ വരാവുന്ന ന്യൂനതകളെയും ഈ കഥയിൽ വരച്ചു കാണിക്കുന്നുണ്ട്. മാതൃധർമ്മം കുടുംബത്തിൽ എങ്ങനെ പരാജയമായിത്തീരാം എന്നും ഇവിടെ കാണാവുന്നതാണ്. സത്വഗുണപ്രധാനമായ അയോദ്ധ്യാരാജധാനിയിൽ തന്നെ കൗസല്യ, സുമിത്ര, കൈകേയി എന്നീ മൂന്ന് അമ്മമാരിലൂടെ സത്വരജസ്തമോ ഗുണങ്ങളുടെ പ്രതീകങ്ങൾ വരച്ചുകാണിക്കുന്നു. കൈകേയിയെ പോലെയല്ല, കൗസല്യയെ പോലെയുള്ള ഒരമ്മയാകണം എന്നായിരിക്കും എല്ലാ അമ്മമാരും ആഗ്രഹിക്കുക. ഇതിനു കാരണം ഈ കഥാപാത്രങ്ങളുമായി നമ്മൾ അത്രമാത്രം ഇഴുകിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ട് എന്നതാണ്.

രാമായണത്തിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ എല്ലാവരും തന്നെ ഓരോ പ്രദർശന വസ്തുക്കളാണെന്നു പറയാം. വാല്മീകി ഇവരുടെ ഗുണദോഷങ്ങൾ, ധർമ്മാചരണരീതികൾ ഇവയെല്ലാം നമുക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. ഇവയിൽ നമുക്കിഷ്ടമുള്ളതു സ്വീകരിക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ അടുത്ത പ്രദർശന വസ്തുവിനെ പരിചയപ്പെട്ടുകൊണ്ടു മുന്നോട്ടു പോകാം. കൗസല്യയിലും സുമിത്രയിലും കണ്ട മാതൃധർമ്മമല്ല കൈകേയിയിൽ കാണുന്നത്. അവിടെ മാതൃധർമം ദുഷിക്കുന്നു.

രാമാഭിഷേകവാർത്ത കേട്ട് അത്യധികം ആഹ്ലാദത്തോടെ തന്റെ കൈവളകൾ തോഴിമാർക്കു സമ്മാനിച്ച കൈകേയിയുടെ മാതൃധർമ്മം, ഒരു രാത്രികൊണ്ട് മന്ഥരയുടെ ദുർവചനങ്ങൾ നിമിത്തം ദുഷിക്കുന്നതു കാണാം. ഇത്തരം മന്ഥരമാർ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലും ധാരാളം ഉണ്ട്. അവരുടെ ഇടപെടൽ കൊണ്ടുള്ള ദുരന്തം അനുഭവിക്കുന്നവരാണ് നമ്മൾ. ഒരമ്മയുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ മൂലം ഒരു കുടുംബമാകെ, ഒരു രാജധാനിയാകെ, കണ്ണീരിലാവുകയാണ് ഇവിടെ. ഒരാളും മറ്റൊരാളുടെ ദൂഷിതവലയത്തിൽ അകപ്പെട്ട് അധർമ്മം ചെയ്യരുതെന്ന സന്ദേശമാണ് ഇവിടെ ലഭിക്കുന്നത്. രാമായണ കഥാപാത്രങ്ങളിൽ നിന്നും പഠിക്കേണ്ടത് ഇത്തരം പാഠങ്ങളാണ്.

അടുത്ത ചില സന്ദർഭങ്ങളിലൂടെ സാഹോദര്യ ബന്ധം എങ്ങനെ നന്നായി കൊണ്ടുപോകാം എന്നും, അതോടൊപ്പം ഇതേ ബന്ധം ദുഷിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥയിൽ എന്തെല്ലാം സംഭവിക്കാമെന്നും കാണിക്കുന്നു. രാമലക്ഷ്മണന്മാർ സാഹോദര്യം, സൗഹൃദം, സഖ്യത എന്നിവയുടെ ഉത്തമവും ദൃഢവുമായ മാതൃകകളാണ്. ഈ ബന്ധത്തെ ഒരു ശക്തി ക്കും വേർപിരിക്കാനാകില്ല. ഓരോ കുടുംബത്തിലും സാഹോദര്യബന്ധങ്ങൾ എങ്ങനെയാകണം എന്ന് കാണിക്കാൻ രാമായണം നൽകുന്ന ഉദാത്തമാതൃകയാണ് ഈ ബന്ധം. ഇതേ സമയം, കിഷ്കിന്ധയിലെ സഹോദരന്മാരായ ബാലി-സുഗ്രീവന്മാരെപ്പോലെയാകാൻ ആരും ആഗ്രഹിക്കില്ല. കടുത്ത വൈരാഗ്യബുദ്ധിയോടെ സഹോദരനെ കൊല്ലാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന അഭിനവബാലിമാർ ഇക്കാലത്ത് ധാരാള മുണ്ട്. ഇവിടെ സഹോദര

ബന്ധത്തിൽ വരുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ നാശത്തിനു ഹേതുവാകുന്നു.

കിഷ്കിന്ധാകാണ്ഡത്തിൽ തന്നെ സമ്പാതി, ജടായു എന്നീ രണ്ടു പക്ഷികളുടെ സാഹോദര്യം മറ്റൊരുത്തമ ബന്ധത്തെ കാണിക്കുന്നു. എന്നോ മരിച്ചുപോയ ജടായുവിന്റെ മരണവാർത്ത വാനരന്മാരിൽ നിന്ന് കേൾക്കുന്ന സമ്പാതി തന്നെ സമുദ്രതീരത്തിലേക്ക് എത്തിക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. മരണവാർത്ത വൈകിയാണ് അറിഞ്ഞതെങ്കിലും ഉദകക്രിയകളിലൂടെ അനുജന്റെ മോക്ഷലബ്ധിക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു സമ്പാതി – തന്റെ അനുജന് വേണ്ടി കണ്ണീരോടെ ഒരു ശ്രദ്ധാഞ്ജലി. പക്ഷികളുടെ ഈ സാഹോദര്യം കവി മനോഹരമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

കടൽ കടന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ ലങ്കയിൽ കാണുന്ന മൂന്ന് സഹോദരന്മാർ രാവണ, കുംഭകർണ, വിഭീഷണന്മാർ – ഇവരുടെ സഹോദരഭാവം വ്യത്യസ്ഥമാണ്. രാവണന്റെ തെറ്റായ നടപടികളെ കുംഭകർണൻ നിശിതമായി വിമർശിക്കുമ്പോഴും അവയൊന്നും രാവണൻ ചെവിക്കൊള്ളുന്നില്ല. പക്ഷെ കുംഭകർണൻ അപ്പോഴും ജ്യേഷ്ഠന്റെ കൂടെത്തന്നെ നിൽക്കുന്നു. തിന്മകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുമ്പോഴും ജ്യേഷ്ഠൻ അവ തുടരുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും അനുജൻ ജ്യേഷ്ഠന്റെ കൂടെത്തന്നെ നിൽക്കുന്ന ഭാവമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. അടുത്ത സഹോദരനായ വിഭീഷണനും നിരവധി തവണ ജ്യേഷ്ഠനെ ഉപദേശിച്ചുനോക്കുന്നു. പക്ഷെ ജ്യേഷ്ഠൻ ഇവയൊന്നും സ്വീകരിക്കുന്നില്ല എന്ന് കണ്ടപ്പോൾ ഈ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾക്കു കൂട്ട് നില്ക്കാൻ വയ്യ എന്ന് തീരുമാനിച്ചുകൊണ്ട് ജേഷ്ഠനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു ഈ അനുജൻ, മറുപക്ഷത്തുള്ള രാമന്റെ അടുത്ത് വിഭീഷണൻ ശരണാഗതി തേടുന്നത്, അദ്ദേഹം ഈശ്വരസ്വരൂപം തന്നെയാണ് എന്നറിഞ്ഞു കൊണ്ടാണ്. സീതയെ രാമന്റെ അടുത്ത് തിരികെ എത്തിച്ച് തന്റെ തിന്മകൾക്ക് പരിഹാരം തേടാനുള്ള സദ്ബുദ്ധി ജ്യേഷ്ഠന് ലഭിക്കാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം അപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ഈ വിധത്തിൽ സഹോദരബന്ധങ്ങളുടെ വ്യത്യസ്ഥമായ പല ഭാവങ്ങളും ഈ കഥയിലൂടെ വാല്മീകി നമുക്ക് മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ബന്ധങ്ങൾ എങ്ങനെ നന്നായി കൊണ്ടുനടക്കാമെന്നും അവ എങ്ങനെ ദുഷിച്ചുപോകാമെന്നുമുള്ള മാതൃകകൾ ഇവിടെ കാണുന്നു.

രാമായണത്തിലെ ഓരോ കഥാപാത്രവും ഇതു പോലുള്ള മാതൃകകൾ നമുക്ക് നൽകുന്നു. സീതാദേവി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന പതീധർമ്മവും, പാതിവ്രത്യവും ആരും പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതല്ല. സ്വയംസിദ്ധമായ ധർമബോധമാണ് സീതയെ എക്കാലവും നയിക്കുന്നത്. രാമന്റെ കൂടെ വനവാസത്തിനു പോകണോ എന്ന കാര്യത്തിൽ സീതയ്ക്ക് അല്പം പോലും ആശങ്കയില്ല. ഭർത്താവിന്റെ കൂടെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ നേർവഴിക്കു നയിക്കുകയാണ് തന്റെ ധർമമെന്ന്

സീതയ്ക്ക് നന്നായറിയാം. "പതിം നീയതേ ഇതി പത്നി:"– പതിയെ നയിക്കുന്നവളാണ് പത്നി. ഇതേ പോലെ മറ്റ രണ്ടു പത്നിമാർ – മണ്ഡോദരിയും, താരയും – ഇവരും രണ്ടു മാതൃകകൾ തന്നെ. ഭർത്താവിന്റെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെ ശക്തമായി എതിർക്കുമ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ മണ്ഡോദരി തയാറല്ല. അവസാനം വരെയും ഭർത്താവിനെ നന്നാക്കാനുള്ള ശ്രമം അവർ തുടരുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം കഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെ കുടുംബ ധർമ്മങ്ങൾ എപ്രകാരം ആചരിക്കണമെന്ന സന്ദേശം രാമായണത്തിലൂടനീളം വാല്മീകി നൽകുന്നു.

ദേവന്മാർ, ഋഷിമാർ, മനുഷ്യർ, രാക്ഷസന്മാർ, പക്ഷികൾ, വാനരന്മാർ, വൃക്ഷങ്ങൾ, നദികൾ, സമുദ്രം ഇവരെല്ലാം തന്നെയുണ്ട്. തീരെ ചെറിയ അണ്ണാറക്കണ്ണൻ വരെ തന്റെ കടമയും ധർമ്മവും ആചരിച്ചുകൊണ്ട് സായൂജ്യം നേടുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തിലെ ചരാചരങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ഇവിടെ കഥാപാത്രങ്ങളാകുന്നു. ഇതാണ് രാമായണത്തിലെ മറ്റൊരു സവിശേഷത. 'വസുധൈവ കുടുംബകം' എന്നത് അന്വർത്ഥമാകുംവിധം ഈ ലോകം മുഴുവൻ ഒരു കുടുംബമായിക്കണ്ട് ധർമ്മം ആചരിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുകയാണ് വാല്മീകി.

ജീവിതചര്യകൾ ധർമാനുസൃതമാകുമ്പോഴാണ് മനുഷ്യൻ സംസ്കരിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ ഉദ്ബോധനം തന്റെ സ്വന്തം ജീവിതം കൊണ്ടും വാല്മീകി കാണിച്ചു തരുന്നു. രത്നാകരൻ എന്ന കാട്ടാളൻ എങ്ങനെ ഋഷിയായി മാറി എന്നത് സംസ്കാരം മാറുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണം തന്നെ. നമുക്കുള്ളിലും ഇത്തരം കിരാതസംസ്കാരം പലപ്പോഴും കാണാറുണ്ട്. ഇത്തരം ദുഷിച്ച പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നും നമ്മുടെ സംസ്കാരം നന്നാക്കിയെടുക്കാൻ തപസ്സ് കൊണ്ട് മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. രാമനാമം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള തപസ്സുമാത്രം മതി, കിരാതഭാവം മാറി മനുഷ്യനാകാനും, അതിനപ്പുറം ഋഷിയാകാനും എന്ന് വാല്മീകിയുടെ ജീവിതകഥ നമുക്ക് പാഠമാകുന്നു.

രാമായണകഥ

ഒരു മനുഷ്യൻ ജീവിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെയെന്ന് രാമായണം കാണിച്ചു തരുന്നു. ഇതിനു വേണ്ടി തന്നെയാണ് രാമൻ മനുഷ്യാവതാരം എടുത്തത്. അവതാരങ്ങൾ പലവിധമുണ്ട്. അംശാവതാരം, അംശ–അംശാവതാരം, ആവേശാവതാരം, പൂർണാവതാരം, പരിപൂർണാവതാരം എന്നിങ്ങനെ. മൽസ്യ, കൂർമ്മ, വാമന, നരസിംഹാവതാരങ്ങൾ പ്രത്യേക കാര്യ സിദ്ധിക്കുവേണ്ടി മാത്രമാണ്. ഋഷിയുടെ രൂപത്തിൽ ആവേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആവേശാവതാരമാണ് പരശു രാമാവതാരം. പൂർണമായും മനുഷ്യത സ്വീകരിച്ചു കൊണ്ടുള്ള പൂർണാവതാരം രാമന്റേതു മാത്രമാണ്. മറ്റെല്ലാ അവതാരങ്ങളിലും ഈശ്വരാംശം പ്രകടമാകു മ്പോൾ രാമാവതാരത്തിൽ പൂർണമായും മനുഷ്യത മാത്രമാണ് കാണുന്നത്. കൃഷ്ണാവതാരത്തിൽ പൂർണ മായും ഈശ്വരചൈതന്യം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. പക്ഷെ രാമനാകട്ടെ, ഒരു വിധത്തിലുമുള്ള യോഗ

ഐശ്വര്യ- സിദ്ധികളും പ്രകടമാക്കുന്നില്ല. രാമൻ കേവലമൊരു മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ്. ഭഗവാൻ പൂർണ്ണമായും മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യജീവിതം എങ്ങനെ നയിക്കണമെന്ന മാതൃക നമുക്ക് കാണിക്കുകയാണ് ഇവിടെ.

പൂർണ്ണമായും മനുഷ്യഭാവം മാത്രമാണ് രാമനുള്ളത് എന്നത് പല സന്ദർഭങ്ങളിലും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. അഭിഷേക വിഘ്നം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ വേണമെങ്കിൽ രാമന് തന്റെ യോഗൈശ്വര്യം മൂലം അഭിഷിക്തനാകാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. സീതയെ നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ അവരെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ തന്റെ സിദ്ധികൾ ഒന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. രാവണ നിഗ്രഹത്തിനായി ഏഴ് ദിവസത്തെ യുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോഴും തന്റെ അമാനുഷീക ശക്തികളൊന്നും ഇവിടെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നില്ല. കൃഷ്ണനാകട്ടെ, പല അവസരങ്ങളിലും താൻ വെറുമൊരു ഗോപകുമാരനല്ല എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. കൃഷ്ണാവതാരം ഈശ്വരാവതാരം തന്നെയാണ്. രാമന്റേത് മർത്ത്യാവതാരം മാത്രവും. ഇതിനാൽ തന്നെയാണ് വാല്മീകി ഒരു ഉത്തമപുരുഷനായി അവതരിച്ച രാമന്റെ കഥ പറയാൻ ഒരുങ്ങിയത്. ഇതെല്ലാം പറയുമ്പോഴും രാമൻ ഈശ്വരനല്ല എന്നർത്ഥമില്ല.

ബാലകാണ്ഡം

അയോദ്ധ്യ എന്നാൽ - യുദ്ധം ചെയ്ത് കീഴടക്കാൻ ആകാത്തതാണ് അയോദ്ധ്യ. അയോദ്ധ്യ എന്നാൽ ഈ പ്രപഞ്ചം എന്നു പറയാം. ഈ പ്രപഞ്ചത്തോട് യുദ്ധം ചെയ്ത് കീഴടക്കാൻ ഒരാൾക്കും സാധ്യമല്ല. വെള്ളപ്പൊക്കം, വരൾച്ച, പ്രകൃതി ക്ഷോഭങ്ങൾ, മഹാമാരികൾ ഇവയെല്ലാം നമുക്ക് നൽകുന്ന പാഠം, പ്രകൃതിയോടും പ്രപഞ്ചത്തോടും മല്ലിട്ട് നില്ക്കാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല എന്ന് തന്നെയാണ്. പ്രകൃതിയോടും പ്രപഞ്ചത്തോടും ചേർന്നുകൊണ്ട്, അവയോട് ഇണങ്ങും വിധം മാത്രമേ നമുക്കെല്ലാം വർത്തിക്കാനാകയുള്ളൂ. എതിർത്ത് കൊണ്ടുള്ള ഏതു പ്രവൃത്തിയും ഇത്തരം ദുരിതങ്ങളിൽ കലാശിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരമുള്ള അയോദ്ധ്യയിൽ ദശരഥൻ പത്തു രഥങ്ങളോട് കൂടിയവൻ - ജനിക്കുന്നു. രഥകല്പന ഉപനിഷത്തുകളിൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ കാണാം. പത്തു ഇന്ദ്രിയങ്ങളോടെ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ - ഒരു ജീവൻ ജനിക്കുന്നു. ആ ജീവൻ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അധിഷ്ഠാനരൂപമായ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് നിലനിൽപ്പിനാധാരമായ സത്വരജസ്തമോഗുണങ്ങളോടെയാണ്. ഓരോ ജീവനും ഈ ത്രിഗുണങ്ങളിൽ ബന്ധിതനായിട്ടാണ് ജന്മമെടുക്കുന്നത്. എല്ലാ ജീവാത്മാക്കളിലും ഈ മൂന്നു ഗുണങ്ങളും കാണപ്പെടുന്നു. ഈ മൂന്ന് ഗുണങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ ദശരഥൻ മൂന്നു പത്നിമാരെ സ്വീകരിക്കുന്നു. മൂന്നു ഗുണങ്ങളോട്ചേർന്ന മനുഷ്യൻ നാല് അവസ്ഥകളിലൂടെ കടന്നു പോകുന്നു. ജാഗ്രത്, സ്വപ്നം, സുഷുപ്തി, തുരീയം എന്നീ നാല് അവസ്ഥകളുടെ പ്രതീകങ്ങളാണ് നാല് പുത്രന്മാർ. ഇതിൽ രണ്ടുപേർ എപ്പോഴും ഒരുമിച്ചാണ്

കാണപ്പെടുക. അവരെന്നും സുഹൃത്തുക്കളായിരിക്കും. ജാഗ്രത്തും സ്വപ്നവും സമാനസ്വഭാവമുള്ളവരാണ്. അവരെ ഒരുമിച്ചാണ് എപ്പോഴും കാണുക. അതിനാൽ രാമലക്ഷ്മണന്മാർ എന്നുമൊരുമിച്ചാണ്. ഇതുപോലെ സുഷുപ്തിയും തുരീയവും ഭരത–ശത്രുഘ്നൻമാരാണ്. ഇവരെയും ഒരുമിച്ചാണ് കാണുക. പ്രപഞ്ചാനുഭൂതികൾ പൂർണമായും അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കുന്നത് ജാഗ്രത് സ്വപ്ന അവസ്ഥകളിലാണ്. സാമാന്യ വിദ്യാഭ്യാസവും ശാസ്ത്രാഭ്യാസവും ആചാര്യന്മാരുടെ അടുത്ത് നിന്നും നേടാവുന്നതാണ്. പക്ഷെ ആത്മീയ ജ്ഞാനം സിദ്ധിക്കാനും ആത്മീയവിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ഉത്തമനായ ഒരു ഗുരു കൂടിയേ തീരു.

സാമാന്യ വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയതിനു ശേഷം, ആത്മീയ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി വിശ്വാമിത്രൻ രാമലക്ഷ്മണന്മാരെ സ്വീകരിച്ചു കൊണ്ട്പോകുന്നു. അദ്ദേഹം അവർക്കാദ്യം ഉപദേശിക്കുന്നത് ദാഹവും വിശപ്പും നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള ബല, അതിബല എന്നീ മന്ത്രങ്ങളാണ്. ആത്മവിദ്യ സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു ശിഷ്യൻ ആദ്യം തന്നെ, വിശപ്പ്, ദാഹം, ഉറക്കം എന്നീ ശരീരധർമ്മങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാൻ പഠിക്കണം. ഈ മൂന്നു ധർമങ്ങളും സ്വതവേ നിയന്ത്രിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവയാണ്. അതിനാൽ ഗുരു ഇവർക്ക് ആദ്യം നൽകുന്ന ഉപദേശം ഇവയെ നിയന്ത്രിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ളതാണ്.

വനത്തിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ട് ഇവർ സിദ്ധാശ്രമത്തിൽ എത്തുന്നു. അവിടെ വിശ്വാമിത്രന്റെ യജ്ഞാദികർമ്മങ്ങൾക്കു വിഘ്നം വരുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന രണ്ടസുരന്മാരെ നിഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് പ്രധാനമായും അദ്ദേഹം ഇവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുന്നത്. ഈ അസുരന്മാരെ മഹർഷിക്ക് തന്റെ തപശ്ശക്തിയാൽ കീഴ്പ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുമെങ്കിലും രാമലക്ഷ്മണന്മാരെ ഈ ഒരാവശ്യത്തിന്റെ പേരിൽ കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്നും കൊണ്ടു വരികയാണ്.

വിശ്വാമിത്രൻ താടകയെ നിഗ്രഹിക്കാൻ രാമനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ആയോധനവിദ്യകൾ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇതുവരെയും ആരോടും യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത രാമൻ ഈ ആവശ്യത്തോട് വിമുഖത കാണിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും നിഗ്രഹിക്കേണ്ടത് ഒരു സ്ത്രീയെ ആണെന്നത് കൊണ്ട്. മഹർഷി അപ്പോൾ രാമനോട് പറയുന്നു. തെറ്റ് ചെയ്യുവർ ആരായാലും ശിക്ഷ അർഹിക്കുന്നു. അവരെ ശിക്ഷിക്കുക എന്നത് രാജധർമമാണ്.

“അലം തേ ഘൃണയാ രാമ പാപൈഷാ ദുഷ്ടചാരിണി
വധ്യതാം താവദേവൈഷാ പുരാസന്ധ്യാ
പ്രവർത്തതേ”

പാപിയും ദുഷ്ടാചാരിണിയുമായ ഇവളെ വധിക്കു. ഇതിൽ ലജ്ജിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. അതിനാൽ സന്ധ്യാസമയത്തിനു മുൻപായി ഇവളെ ശിക്ഷിക്കുക. സ്ത്രീധർമത്തിനും മുകളിലാണ് രാജധർമ്മം, പാപം ചെയ്തത് സ്ത്രീ ആയാലും ശിക്ഷിക്കേണ്ടത് രാജാവിന്റെ കടമയാണ്.

ശരീര ധർമ്മങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാൻ പഠിച്ചശേഷം

ഒരു വിദ്യാർത്ഥി മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ പഠിക്കേണ്ടതാണ് മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിൽ ഏറ്റവും ബുദ്ധിമുട്ട് കാമത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിലാണ്. ആഗ്രഹങ്ങൾ ഏറ്റവുമധികം ഉണ്ടാകുന്നത് വിദ്യാഭ്യാസ കാലഘട്ടത്തിലാണ്. ഈ സമയം ആഗ്രഹങ്ങളെയും മനസ്സിനെയും നിയന്ത്രിച്ച കൊണ്ടു പോകാൻ സഹായിക്കേണ്ടത് ഗുരുവിന്റെയും മാതാപിതാക്കളുടെയും കടമയാണ്. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ഇത്തരം ആഗ്രഹങ്ങൾ വളർത്താനാണ് എല്ലാവരും കുട്ടികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത്. ഇത്തരം കാമനകളെയും വാസനകളെയും നിയന്ത്രിച്ച്, ഇല്ലാതാക്കണം എന്നതാണ് രാമായണ സന്ദേശം. ഇപ്രകാരം കാമനിഗ്രഹത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം താടകാനിഗ്രഹത്തിലൂടെ കാണിച്ചുതരുന്നു.

"കുതശ്ചിത്പ്രതിഹതാത്കാമാത്ക്രോധോഭിജായതേ" – ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ കാമത്തിന് നാശം സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന വികാരമാണ് ക്രോധം. ഈ ക്രോധത്തിന്റെ രൂപമാണ് സുബാഹു. ഈ ക്രോധത്തെ അടക്കിയാൽ പോരാ, നശിപ്പിക്കുക തന്നെ വേണം. രാഗത്തെ നശിപ്പിക്കുകയല്ല, നന്നാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. അതിനാൽ രാഗത്തിന്റെ പ്രതീകമായ മാരീചനെ കൊല്ലാതെ കടലിൽ മുക്കി ശുദ്ധി വരുത്തി അക്കരെയുള്ള ആശ്രമത്തിൽ രാമഭക്തനാക്കി താമസിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കുട്ടികളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന രാഗത്തെ നശിപ്പിക്കുകയല്ല, ആദ്ധ്യാത്മിക വിഷയങ്ങളിലേക്ക് തിരിച്ചു വിടുകയാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. ഈ രാഗം ഭൗതികവസ്തുക്കളോടല്ല വേണ്ടത്. അത്തരം വസ്തുക്കളോടുള്ള രാഗം വർധിച്ചാൽ അത് അനുരാഗമായി വളർന്ന് നിയന്ത്രിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരും. കാമം, അതോടൊപ്പം ഉണ്ടാകുന്ന രാഗം, ദ്വേഷം ഇവയെ എങ്ങനെ നിയന്ത്രിക്കണമെന്ന കാണിക്കാനാണ് താടക, മാരീചൻ, സുബാഹു എന്നീ കഥാപാത്രങ്ങളെ വാല്മീകി അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനെ സ്വീകരിച്ച്, ശരീരധർമങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ട്, കാമം അടക്കി, ക്രോധത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത്, രാഗത്തെ നന്നാക്കിയെടുത്ത ശേഷം ആത്മവിദ്യയ്ക്കുള്ള യോഗ്യത നേടുന്നു. അപ്പോഴും ജന്മാന്തര വാസനകൾ മൂലമുള്ള ദുഷ്ടചിന്തകൾ ഒരു പാറക്കല്ല് പോലെ ശിഷ്യന്റെ അകത്ത് ഉറച്ച കിടക്കുന്നുണ്ടാകാം. ജന്മാന്തരദോഷങ്ങളുടെ പ്രതീകമാണ് ശിലാരൂപമായ അഹല്യ. ശിലാരൂപത്തിലുള്ള അഹല്യക്ക് മോക്ഷം കൊടുക്കുന്നതിലൂടെ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ അന്തർലീനമായി പാറ പോലെ ഉറച്ചുകിടക്കുന്ന ജന്മാന്തരവാസനകളെ നന്നാക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

അനന്തരം ഇവർ രണ്ടുപേരും രജോഗുണങ്ങളെയെല്ലാം ഗംഗാനദിയിൽ ഉപേക്ഷിച്ചശേഷം അക്കരെ കടന്ന വിദേഹം എന്ന രാജധാനിയിൽ എത്തുകയാണ്. വിദേഹം എന്ന വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഞാൻ ഈ

ദേഹമല്ല എന്നാണ്. ഞാൻ ശരീരമല്ല, ഇന്ദ്രിയങ്ങളല്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയശേഷം മാത്രമേ ആത്മജ്ഞാനം നേടാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇതറിയാൻ വേണ്ടിയാണ് വിശ്വാമിത്രൻ ഇവരെ വിദേഹത്തേക്കു കൊണ്ടു പോകുന്നത്.

വിദേഹത്തിൽ വെച്ച് ആത്മവിദ്യയുടെ പ്രതീകമായ സീതയെ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഉഴവുചാലിൽ നിന്നും ജനകന് ലഭിച്ച സീത, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ വെച്ച് പല ഗുരുക്കന്മാരിൽ നിന്നും ആത്മവിദ്യ നേടിയവളാണ്. ആത്മവിദ്യ നേടാനുള്ള യോഗ്യത നേടേണ്ടതെങ്ങനെ എന്ന് ഈ കഥയിലൂടെ കാണിച്ചു തരികയാണ്. നട്ടെല്ല് നിവർന്നിരിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് മാത്രമാണ് ആത്മവിദ്യ നേടാനാകുന്നത്. വളഞ്ഞ വില്ലിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള നട്ടെല്ലിന്റെ വളവുക ളൊക്കെ നിവർത്തിയ ശേഷം ആറ് അവസ്ഥകളിലൂടെ സമാധ്യവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേരുമ്പോൾ മാത്രമേ ലക്ഷ്യം നേടാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ആത്മവിദ്യ എന്ന സീതയെ നേടിയശേഷം ഇവർ അയോദ്ധ്യയിലേക്കു തിരികെ പോകുന്നു. ജീവിത യാത്രയിൽ തടസ്സങ്ങൾ ഏറെ നേരിടേണ്ടി വരാമെന്നും അദ്ധ്യാത്മജ്ഞാനംകൂടെയുണ്ടെങ്കിൽഇവയെയൊക്കെ നേരിടാൻ സാധിക്കുമെന്നും പരശുരാമനെ നേരിടുന്ന സന്ദർഭത്തിലൂടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഗർവിഷ്ഠനും കോപിഷ്ഠനുമായ പരശുരാമനെ ശാന്തനാക്കി മാറ്റുന്നത് സീത എന്ന ആത്മവിദ്യയുടെ സഹായം കൊണ്ടു മാത്രമാണ്. ജീവിതയാത്രയിൽ നേരിടേണ്ടി വരുന്ന പലവിധത്തിലുമുള്ള തടസ്സങ്ങളെ ആത്മവിദ്യ കൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ നേരിടാനാകും എന്ന് ചുരുക്കം.

പരശുരാമന്റെ രൂപത്തിലുള്ള ആദ്യ തടസ്സത്തെ വിജയകരമായി നേരിട്ട ശേഷം ഇവർ അയോദ്ധ്യയിൽ എത്തിച്ചേരുകയാണ് . അതായത് ഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തി ലേക്കും പ്രാപഞ്ചിക ജീവിതത്തിലേക്കും പ്രവേശിക്കു കയാണ്. ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രയാസമുള്ള ഘട്ടങ്ങൾ തരണം ചെയ്യേണ്ടത് ഇവിടെയാണ്. ഗാർഹസ്ഥ്യജീവിതത്തിൽ ദുഃഖങ്ങൾ ഒന്നിന് പിറകെ ഒന്നായി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും എന്ന് കാണിക്കുന്നതാണ് ഇനി വരുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ. ബ്രഹ്മചര്യത്തിൽ നേടിയ ആത്മവിദ്യയിലൂടെ ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ എങ്ങനെ നേരിടാം, ഇതിനുള്ള ആത്മശക്തി എങ്ങിനെ നേടാം

എന്നൊക്കെ മർത്യാവതാരം എടുത്ത രാമൻ നമുക്കു കാണിച്ചു തരുന്നു. പ്രാരാബ്ധജീവിതത്തിലേക്ക് ഒരു വ്യക്തിയെ കടത്തിവിടുന്നതിലൂടെ ബാലകാണ്ഡം സമാപിക്കുന്നു. ബാലകാണ്ഡത്തിൽ വർണിക്കുന്ന കഥാ സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിന്നും നമ്മൾ ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടത് ഈ പാഠങ്ങളാണ്.

രാമന്റെ ജനനം മുതൽ ഗുരുവിന്റെ സഹായത്തോടെ ആത്മവിദ്യ നേടുന്നത് വരെയുള്ള പലതരം പാഠങ്ങൾ ശാരീരിക ധർമനിയന്ത്രണം, മനോനിയന്ത്രണം, കാമ ക്രോധാദികളുടെ നിയന്ത്രണം, രാഗത്തെ നല്ല വഴിയി ലേക്ക് നയിക്കുക ഇവയെല്ലാം ആത്മജ്ഞാനം നേടാൻ വേണ്ട യോഗ്യതകളാണ്. ഈ വിധം ആത്മജ്ഞാനം നേടിയ ശേഷമാണ് കുടുംബജീവിതത്തിലേക്കു പ്രവേശി ക്കേണ്ടത്. ഇന്നത്തെ തലമുറ നേരിടുന്ന പലവിധ കുടുംബപ്രശ്നങ്ങൾക്കും കാരണം ബ്രഹ്മചര്യത്തിൽ ആത്മവിദ്യ നേടാൻ സാധിക്കുന്നില്ല എന്നത് കൊണ്ടാണ്. ആത്മവിദ്യ എന്നത് ഇന്നത്തെ സാഹചര്യങ്ങൾക്ക നുസൃതമായ ആദ്ധ്യാത്മിക ജ്ഞാനം എന്ന് മനസ്സിലാ ക്കാവുന്നതാണ്. രാമായണം നൽകുന്ന ഈ സന്ദേശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കുമ്പോഴാണ് രാമായണപഠനം ഫലവത്താവുന്നത്.

(..............തുടരും)

വിമർശനങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുക

(അമ്മ – സദ്ഗുരു ശ്രീ മാതാ അമൃതാനന്ദമയി ദേവി)

വിമർശനങ്ങളെ സമനോഭാവത്തോടെ, ജാഗ്രതയോടെ സ്വീകരിച്ചാൽ അവയെ നമ്മുടെ വളർച്ചയ്ക്കും വികാസ ത്തിനുമുള്ള ഉപാധികളാക്കി മാറ്റാം.

മക്കളേ, മറ്റുള്ളവർ നമ്മളെ വിമർശിക്കുന്നതും നമ്മുടെ കുറ്റങ്ങൾ പറയുന്നതും പൊതുവെ ആരും ഇഷ്ടപ്പെടാറില്ല. വിമർശനങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ പലരും അസ്വസ്ഥരാകും. ചിലർ വിഷമിക്കും. ചിലർ പ്രതിഷേധിക്കും. ചിലർ പ്രത്യാക്രമണങ്ങൾ തന്നെ നടത്തും. സ്വന്തം ഭാഗം ന്യായീകരിക്കാൻ ഏതൊരാളും വ്യഗ്രത കാണിക്കും. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയല്ല വിമർശനങ്ങളോടും ആരോപണങ്ങളോടും നമ്മൾ പ്രതികരിക്കേണ്ടത്. സമനോഭാവത്തോടെ, ജാഗ്രതയോടെ വിമർശനങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചാൽ അവയെ നമ്മുടെ വളർച്ചയ്ക്കും വികാസത്തിനുമുള്ള ഉപാധികളാക്കി മാറ്റാം.

ഒരു രാജ്യത്ത് ഏകാധിപതിയായ ഒരു ഭരണാധികാരിയുണ്ടായിരുന്നു. ആ രാജ്യത്ത് രഹസ്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഒരു പത്രത്തിൽ തനിക്കെതിരെ രൂക്ഷമായ വിമർശനങ്ങൾ വരുന്നതായി അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു. രഹസ്യാന്വേഷകർ ആ വിമർശനങ്ങളെഴുതുന്ന പത്രപ്രവർത്തകനെ കണ്ടെത്തി. അയാളെ ഭരണാധികാരിയുടെ മുന്നിൽ ഹാജരാക്കി. പത്രപ്രവർത്തകന് എന്താണ് സംഭവിക്കുക എന്നോർത്ത് എല്ലാവരും ആകാംക്ഷാഭരിതരായി. എന്നാൽ തന്റെ മുന്നിലെത്തിയ പത്രപ്രവർത്തകനോട് ഭരണാധികാരി പറഞ്ഞതിങ്ങനെയാണ്, ''നിങ്ങളുടെ ലേഖനങ്ങൾ ഞാൻ വായിക്കാറുണ്ട്. അതിൽ എന്റെ പ്രവൃത്തികളെയും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെയും നിങ്ങൾ വിശദമായി വിശകലനം ചെയ്യുന്നത് ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ട്. ഞാൻ പോലും ശ്രദ്ധിക്കാതെപോകുന്ന എന്റെ പോരായ്മകൾ നിങ്ങളുടെ ലേഖനത്തിലൂടെയാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ എന്റെ സെക്രട്ടറിയായിരിക്കാമെങ്കിൽ എന്റെ തെറ്റുകൾ തിരുത്താനും കുറെക്കൂടി നന്നായി ഭരണം നിർവ്വഹിക്കുവാനും എനിക്കു കഴിയും.'' പിന്നീട്, ആ പത്രപ്രവർത്തകൻ ഭരണാധികാരിയുടെ സെക്രട്ടറിയായി.

സാധാരണയായി നമ്മുടെ തെറ്റുകളും പോരായ്മകളും നമ്മൾ സ്വയം മനസ്സിലാക്കുക പ്രയാസമാണ്. മനസ്സിലായാൽ തന്നെ നമ്മൾ അവയെ നിസ്സാരമായിക്കണ്ട് അവഗണിക്കും. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകളും കുറവുകളും കാണുന്നതിന് പൊതുവെ എല്ലാവരും സമർത്ഥരാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ വിമർശനങ്ങൾ വരുമ്പോൾ നമ്മൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അവയെ സ്വീകരിക്കണം. പലപ്പോഴും വിമർശനങ്ങൾ അടിസ്ഥാനരഹിതമായിരിക്കാം, എന്നാൽ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചാൽ നമ്മൾ ശ്രദ്ധിക്കാതെപോയ നമ്മുടെ ചില പോരായ്മകൾ നമുക്കതിൽ കാണാൻ കഴിയും. തെറ്റു തിരുത്താനും സ്വയം വളരാനും അത്തരം വിമർശനങ്ങളെ നമ്മൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം. വിമർശിക്കുന്നവരോട് നമ്മൾ ആന്തരികമായി നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കണം.

ഒരു റോസാച്ചെടിയിൽ വിരിയുന്ന പുഷ്പം എത്ര ഭംഗിയുള്ളതാണ്. പക്ഷേ, അതിനു നമ്മൾ കൊടുക്കുന്ന വളമോ ചാണകം, തേയിലക്കൊത്ത് തുടങ്ങിയവ. നല്ല ഭംഗിയുള്ള പൂവിരിയാൻ ഇതുപോലുള്ള വളം ആവശ്യമാണ്. അതുപോലെ നമ്മുടെ വളർച്ചയ്ക്കും വിമർശനങ്ങളും എതിർപ്പുകളുമാകുന്ന വളം ആവശ്യമാണ്. വിമർശനത്തിൽ കഴമ്പില്ലെങ്കിൽ കൂടി നമ്മുടെ പ്രതികരണം മിതവും സംയമനത്തോടുകൂടിയതുമായിരിക്കണം. നമ്മളെ വിമർശിച്ചവരോടു പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻപോലും പാടില്ല. 'ഈശ്വരാ! അവരെക്കൂടി നന്നാക്കൂ, അവർക്കു നല്ല മനസ്സു കൊടുക്കൂ' എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണു വേണ്ടത്.

വിമർശനം നമ്മെ അസ്വസ്ഥരാക്കുന്നത് നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളിലും വ്യക്തിത്വത്തിലും നമുക്കുള്ള ദുരഭിമാനം കൊണ്ടാണ്. അതാണു നമ്മളിൽ വേദന യുണ്ടാക്കുന്നത്.

വാസ്തവത്തിൽ ഈ അഹങ്കാരം തന്നെയാണ് നമ്മുടെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രു. ബാഹ്യമായി എങ്ങനെ പ്രതികരിച്ചാലും ആന്തരികമായി ശാന്ത തയോടെ വിമർശനങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു മനോഭാവം നമ്മൾ വളർത്തിയെടുക്കണം. അതിനു കഴിഞ്ഞാൽ ശാന്തിയും സമാധാനവും ഉള്ളിൽ സൂക്ഷിക്കുവാനും അതോടൊപ്പം നമ്മുടെ തെറ്റുകൾ തിരുത്തി സ്വയം വളരുവാനും നമുക്കു കഴിയും.

വീരബലിദാനി സർദാർ ഉദ്ദം സിംഗ്

(ജൂലൈ 31 – ബലിദാനദിനം)

കോളനി രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങളെ പുഴുക്കളേപ്പോലെ കാണുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് മേൽക്കോയ്മ ഭാരതീയന്റെ അക്രമ രാഹിത്യസമരത്തോട് മാപ്പർഹിക്കാത്ത ക്രൂരത കാണിച്ച ദിനമാണ് 1919 ഏപ്രിൽ 13.

പഞ്ചാബിലെ അമൃത്സറിൽ ജാലിയൻ വാലാബാഗിൽ ബൈശാഖി ആഘോഷത്തോടനുബന്ധിച്ച് സമ്മേളിച്ച ജനക്കൂട്ടത്തിന് നേരേ ബ്രിഗേഡിയർ ജനറൽ റെജിനാൾഡ് ഡയറിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ബ്രിട്ടീഷ് പട്ടാളം വെടിവെക്കുകയായിരുന്നു. അനൗദ്യോഗിക കണക്കനുസരിച്ച് മരണ സംഖ്യ ആയിരത്തിലധിക മാണ്. ഇരട്ടിയിലധികം പേർ പരിക്കേറ്റ് വീണു.

നിർബന്ധിത വിരമിക്കലിന് വിധേയനായെങ്കിലും ബ്രിട്ടീഷ് യാഥാസ്ഥിതികർക്ക് ഡയർ വീരപുരുഷനായി മാറി. വെടിയുതിർക്കാൻ ഡയറിന് നിർദ്ദേശം നൽകിയ അന്നത്തെ പഞ്ചാബ് ലെഫ്റ്റനൻഡ് ഗവർണർ മൈക്കൽ ഓഡയറും പ്രകീർത്തിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ജാലിയൻ വാലാബാഗ് സംഭവത്തിന് ദൃക്സാക്ഷിയായ ഒരു പത്തൊൻപത്കാരൻ മരിച്ചു വീണവരെ സാക്ഷി നിർത്തി അന്നൊരു പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു. ഈ ക്രൂരതയ്ക്ക് പകരം ചോദിക്കുമെന്നായിരുന്നു പ്രതിജ്ഞ.

1940 മാർച്ച് 13 – ലണ്ടനിലെ കാക്സ്റ്റൻ ഹാളിൽ സെറ്റലാന്റ് പ്രഭുവിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടക്കുന്ന പരിപാടിയിൽ ബ്രിഗേഡിയർ ജനറൽ പി സൈക്സ് ആയിരുന്നു മുഖ്യപ്രഭാഷകൻ. പ്രധാനപ്രസംഗത്തിനു ശേഷമായിരുന്നു ജാലിയൻ വാലാ ബാഗിലെ നരമേധത്തിലൂടെ പ്രശസ്തനായ സർ മൈക്കൽ ഓഡയറിന്റെ പ്രഭാഷണം. പ്രഭാഷണത്തിനു ശേഷം നന്ദി പ്രകടനത്തോടെ ചടങ്ങുകൾ അവസാനിച്ചു.

എന്നാൽ യഥാർത്ഥ നന്ദി പ്രകടനം ആരംഭിക്കാനിരിക്കുന്നതേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ .. നിമിഷങ്ങൾക്കകം

മൈക്കൽ ഓഡയർ വെടിയേറ്റു വീണു. നന്ദി പ്രകടനം അവിടെയും അവസാനിച്ചില്ല. സെറ്റ്ലന്ഡ് പ്രഭുവിനും, ലവിംഗ് ടൺ പ്രഭുവിനും, സർ ലൂയിസ് ഡെന്നും ഈരണ്ട് ഉണ്ടകളിലൂടെ നന്ദി അറിയിക്കാൻ സർദാർ ഉദ്ദംസിംഗ് മറന്നില്ല. അദ്ദേഹം കീശയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന പ്രസ്താവന യിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നു: "എന്റെ പട്ടിണിക്കോല ങ്ങളായ നാട്ടുകാർ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ കരാള ഹസ്തങ്ങളിൽ ഞെരിഞ്ഞമരുന്നത് ഞാൻ കാണുകയാ യിരുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ എന്റെ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടു ത്തിയതിൽ എനിക്ക് അശേഷം ഖേദമില്ല. ഇനി എന്നെ നിങ്ങൾ എങ്ങനെ ശിക്ഷിച്ചാലും, അതു തടവു ശിക്ഷയായാലും വധ ശിക്ഷയായാലും എനിക്കു കൂസലില്ല. എനിക്കു മരണത്തെ അശേഷം ഭയമില്ല. രാജ്യത്തിനു ജീവൻ ബലിയർപ്പിച്ചു മരിക്കുന്നതാണ് ധീരത."

ജാലിയൻ വാലാബാഗ് ഭീകരത നടന്ന 1919 ൽത്തന്നെ പ്രതികാരം നിർവ്വഹിക്കാൻ ലണ്ടനിലെത്തിയ സർദാർ ഉദ്ധംസിംഗ് നീണ്ട ഇരുപതുവർഷം അതിനു വേണ്ടി കാത്തിരുന്നു. 1940 ജൂലൈ 31-നു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റ് അദ്ദേഹത്തെ തൂക്കിലേറ്റി. 30 വർഷം മുമ്പ് മദൻലാൽ ധിംഗ്രയുടെ രക്തസാക്ഷിത്വം നടന്ന അതേ സ്ഥലത്ത് തന്നെ ഉദ്ധം സിംഗിന്റെ ബലിദാനവും നടന്നു.

ഡയറിന്റെ വെടിവെപ്പിന് ഔദ്യോഗിക കയ്യൊപ്പ് ചാർത്തിയ മൈക്കൽ ഓഡയറിനെ നീണ്ട 21 വർഷത്തെ കാത്തിരിപ്പിനു ശേഷം വെടിവെച്ചുകൊന്ന് ഉദ്ധം സിംഗ് തന്റെ പ്രതിജ്ഞ പാലിച്ചു. ലോക മനസാക്ഷിക്ക് മുന്നിൽ വെള്ളക്കാരന്റെ ക്രൂരത ഒരിക്കൽ കൂടി തുറന്ന് കാട്ടാൻ ആ കൃത്യത്തിനു കഴിഞ്ഞു. മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ വേട്ടയാടപ്പെട്ട പഞ്ചാബ് ജനതയ്ക്ക് വേണ്ടി പ്രതികാരം ചെയ്ത് ഉദ്ദംസിംഗ് രാഷ്ട്രത്തോടുള്ള കടമ പൂർത്തിയാ ക്കുകയും ചെയ്തു.

ജാലിയൻ വാലാബാഗിന്റെ പട്ടടയിൽ രാഷ്ട്രത്തിനു വേണ്ടി എരിഞ്ഞമർന്നവരെ നമുക്ക് മറക്കാതിരിക്കാം. ഒപ്പം വീരബലിദാനി ഉദ്ദംസിംങ്ങിനേയും. നാം ഇന്നനുഭവിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം ചുമ്മാ കിട്ടിയതല്ല, അനേകം ബലിദാനികളുടെ രക്തത്തിന്റെ മണമുണ്ടതിന്, നിറമുണ്ടതിന്... അവരെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം നിലനിർത്തേണ്ട ചുമതലയും നമുക്കുണ്ട്..

ശബരിമലയും ഞാനും

(ശ്രീ. മധു കാടാമ്പുഴ, ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രഭാഷകൻ, 9846982600)

ഒരു യാത്ര, സുന്ദരമായ യാത്ര, മലയോരത്തിലൂ ടെയും, കാട്ടിലൂടെയും ഒരു യാത്ര. ആരാണ് യാത്ര ക്കാരൻ, ഞാൻ. ആരാണ് ഞാൻ, സ്വാമി തന്നെ ഞാൻ.

അത്ഭുതപ്പെടേണ്ട എന്റെ ഉള്ളിലെ ചൈതന്യം ഭഗവാൻ തന്നെ. എന്നിട്ടും ഞാൻ യാത്രയിലാണ്.

അയ്യപ്പ ചൈതന്യം

തേടിയാണ് എന്റെ യാത്ര. എവിടെയെത്തുമെന്നറിയില്ല, എങ്ങോട്ട് എന്നും അറിയില്ല, എന്നാലും ഇരുമുടിയുമേന്തി ഞാൻ പോകുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങൾ താണ്ടി നിരന്തരമായ യാത്ര, അയ്യപ്പ ചൈതന്യം എല്ലാ സ്വാമിമാരിലും കാണാനാണീ യാത്ര. ശബരിമലയുടെ ശാലീനത സമ്പൂർണമായും ആസ്വദിക്കുന്ന യാത്ര. എരുമേലിയും, പമ്പയും താണ്ടിയൊരു യാത്ര. യാത്ര ഗംഭീരം തന്നെ, അറിയണ്ടേ നമുക്ക് ആ പുണ്യമലയുടെ യഥാർത്ഥ ചരിത്രം. അതിനായി ഞാനൊരു യാത്ര പോകുന്നു, വരു എന്റെ കൂടെ.......

വ്രതം

നമ്മൾ നമ്മളെ തിരിച്ചറിയാനാണ് വ്രതം. സമൂഹത്തിന്റെ സ്പന്ദനം തിരിച്ചറിയനാണ് വ്രതം. നോക്കൂ, നമ്മൾ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ച് മനസ്സുകൊണ്ട് ഉറപ്പിച്ച് വ്രതശുദ്ധരായ് മുന്നേറണം. പുൽക്കൊടി പോലും വിറകൊള്ളുന്നതാണ് പരിശുദ്ധമായ വ്രതം. നമ്മുടെ മുന്നിൽ പൂർത്തിയാക്കേണ്ട ലക്ഷ്യമുണ്ടാകണം. ആ ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ ഏതൊരാൾക്കും ആവശ്യം വേണ്ടത് കഠിനവ്രതമാണ്. അഞ്ചു കുതിരകളാകുന്ന ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ മനസ്സെന്ന കൃഷ്ണനേക്കൊണ്ട് തളച്ചിടണം. വീരന്മാർക്ക് മാത്രം എടുക്കാവുന്നതാണ് വ്രതം. ഇന്നാവട്ടെ ചടങ്ങായി മാത്രം മാറുന്നു.

ചടങ്ങിനപ്പുറം നിറമാർന്ന കാഴ്ചപ്പാടുകൾ സമ്മാനിക്കുന്നത് ആണ് നോമ്പ്. ശബരിമല യാത്രയുടെ തുടക്കം വ്രതത്തിലാണ്. 41 ദിവസം നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന വ്രതമല്ല, മറിച്ച് ഒരു ജന്മം എടുക്കേണ്ട വ്രതം. നമ്മുടെ ഉള്ളിലെ ചൈതന്യം എന്ത് എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ പോലും വ്രതം ആവശ്യം. ശരീരശുദ്ധിയും, ആത്മശുദ്ധിയും ദൃഢമാകാൻ വീരവ്രതം അനിവാര്യം. ശരീരശുദ്ധി വേഗം നടക്കും, പക്ഷേ ആത്മശുദ്ധി നേടിയേ പറ്റു, അതിലേക്കാകണം നമ്മുടെ ജീവിതയാത്ര.

വ്രതം ശാസ്ത്രീയ സത്യമാണ്, ജീവിത സത്യമാണ് ശബരിമല വ്രതം ജീവിതഗന്ധിയാണ്, ഞാനാര് എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ ആണ് നമ്മുടെ യാത്ര......

(തുടരും..... മാലയിടൽ ശാസ്ത്രമോ??)

ഭഗവത് ഗീത – രണ്ടാം അധ്യായം – സാംഖ്യയോഗം – (ശ്ലോകം : (36-40)

ശ്ലോകം – 36

അവാച്യവാദാംശ്ച ബഹൂൻ
വദിഷ്യന്തി തവാഹിതാ:
നിന്ദന്തസ്തവ സാമർത്ഥ്യം
തതോ ദു:ഖതരം നു കിം?

നിന്റെ കഴിവിനെ നിന്ദിച്ചുകൊണ്ട് വളരെ പറയാൻ കൊള്ളരുതാത്ത വാക്കുകളെ പറയുകയും ചെയ്യും. അതിനേക്കാൾ വലിയ ദു:ഖം എന്താണുള്ളത്.

ശ്ലോകം –37

ഹതോ വാ പ്രാപ്സ്യസി സ്വർഗം
ജിത്വാ വാ ഭോക്ഷ്യസേ മഹീം
തസ്മാദുത്തിഷ്ഠ കൌന്തേയ
യുദ്ധായ കൃതനിശ്ചയഃ

മരിച്ചാൽ സ്വർഗം നേടാം, ജയിച്ചാലോ ഭൂമിയെയും അനുഭവിക്കാം. അതുകൊണ്ട് അർജ്ജുനാ, യുദ്ധത്തിന് നിശ്ചയിച്ച് നീ എഴുന്നേൽക്കുക.

ശ്ലോകം – 38

സുഖദുഃഖേ സമേ കൃത്വാ
ലാഭാലാഭൗ ജയാജയൗ
തതോ യുദ്ധായ യുജ്യസ്വ
നൈവം പാപമവാപ്സ്യസി

സുഖത്തേയും ദുഃഖത്തേയും ലാഭത്തേയും നഷ്ടത്തേയും ജയത്തേയും തോൽവിയേയും തുല്യങ്ങളായി കരുതിയിട്ട് ശേഷം യുദ്ധത്തിന് നീ ഒരുങ്ങുക. ഇപ്രകാരമായാൽ പാപത്തെ നീ പ്രാപിക്കുകയില്ല.

ശ്ലോകം – 39

ഏഷാ തേ/ഭിഹിതാ സാംഖ്യേ
ബുദ്ധിർയോഗേ ത്വിമാം ശൃണു!
ബുദ്ധ്യാ യുക്തോ യയാ പാർത്ഥ!
കർമ്മബന്ധം പ്രഹാസ്യസി

അർജ്ജുന! നിനക്ക് ഉപദേശിക്കപ്പെട്ട ഇത് സാംഖ്യമായ ബുദ്ധിയാണ്. യാതൊരു ബുദ്ധിയോട് ചേർന്നവനായാൽ കർമ്മബന്ധത്തെ നീ ഉപേക്ഷിക്കുമോ യോഗവിഷയ ത്തിലുള്ള ഈ ബുദ്ധിയേ കേൾക്കുക

ശ്ലോകം – 40

നേഹാഭിക്രമനാശോ / സ്തി
പ്രത്യവായോ ന വിദ്യതേ
സ്വൽപമപ്യസ്യ ധർമ്മസ്യ
ത്രായതേ മഹതോ ഭയാത്

ഇതിൽ ആർജ്ജിച്ചതിന് നാശം സംഭവിക്കുന്നില്ല, അനിഷ്ടമായ വിപരീതഫലം ഉണ്ടാകയുമില്ല, ഈ ധർമ്മ

ത്തിന്റെ ചെറിയഅംശം പോലും വലുതായ ഭയത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നു.

(തുടരും)

സുഭാഷിതം – 44

(ജഗദ്ഗുരു ആദിശങ്കരാചാര്യർ – ഭജഗോവിന്ദം, ശ്ലോകം 6)

യാവത്-പവനോ നിവസതി ദേഹേ
താവത് പൃച്ഛതി കുശലം ഗേഹേ |
ഗതവതി വായു ദേഹാ പായേ
ഭാര്യാ ബിഭ്യതി തസ്മിൻ കായേ||

यावत्-पवनो निवसति देहे
तावत्-पृच्छति कुशलं गेहे |
गतवति वायौ देहापाये
भार्या बिभ्यति तस्मिन् काये ||

ഒരാൾ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ അവന്റെക്ഷേമത്തെക്കുറിച്ച്ദയയോടെഅന്വേഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ജീവവായു നിലയ്ക്കുകയും ആത്മാവ് ശരീരത്തിൽ നിന്ന് പോകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അവന്റെ ഭാര്യ പോലും ശവത്തെ ഭയന്ന് ഓടിപ്പോകുന്നു.

വ്യാഖ്യാനം: ജീവിതത്തിലുടനീളം, ശരീരാരാധനയ്ക്കായി വിലപ്പെട്ട സമയം ചെലവഴിക്കുക, ശരീരത്തിന്റെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കായി സമ്പാദിക്കുക, മനുഷ്യവർഗം ഈ അർത്ഥശൂന്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. കഷ്ടം, അത് എത്ര സങ്കടകരമാണ്? ഈ ശരീരം എപ്പോഴെങ്കിലും അതേ രൂപത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടോ? ഇന്നത്തെ യുവത്വവും വൈദഗ്ധ്യവും നാളെ ഒരിക്കലും സമാനമാകില്ല, വാർദ്ധക്യവും ബലഹീനതയും ഉടൻ വരുന്നു, ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ, കാലതാമസമില്ലാതെ ശരീരം ഉപയോഗശൂന്യമാകും, ഇത് ഓർക്കുക!

ശരീരത്തിനും അതിന്റെ സുഖത്തിനും വേണ്ടി ജീവിക്കുക എന്നത് അസുരന്മാരുടെ സംസ്കാരം. ഭാര്യ പോലും ഭർത്താവിന്റെ മൃതദേഹത്തെ പെട്ടെന്നുതന്നെ ഭയ

പെടുന്നു. അതിനാൽ അവബോധത്തോടെ ജീവിക്കുക, ഇതാണ് ആരോഗ്യകരമായ ജീവിതം, ജീവിതത്തിലെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ കുറയ്ക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗവുമാണിത്..

ക്വിസ് (വിജ്ഞാന പരീക്ഷ) – 29

(കുറിപ്പ്: സനാതന ധർമ്മം സംബന്ധിച്ചും, കൂടുതലും അയ്യപ്പവാണിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വിഷയങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുമുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ. ഉത്തരങ്ങൾ അയ്യപ്പവാണിയുടെ അടുത്ത ലക്കത്തിൽ. എല്ലാവർക്കും പങ്കെടുക്കാം. ഉത്തരങ്ങൾ 20 ദിവസത്തിനകം "9447211722" എന്ന നമ്പറിലേക്ക് വാട്സാപ്പ് അയക്കണം. എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ശരിയായ ഉത്തരങ്ങൾ നൽകുന്ന വ്യക്തിയുടെ വിവരങ്ങൾ അടുത്ത അയ്യപ്പ വാണിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്)

ചോദ്യങ്ങൾ: (രാമായണ പ്രശ്നോത്തരി)

1. "ഇപ്പോൾ ഈ ലോകത്ത് എല്ലാ മനുഷ്യഗുണങ്ങളും തികഞ്ഞ, വീര്യവാനായ ഒരാൾ ഉണ്ടോ?' എന്ന് വാത്മീകി ആരോട് ചോദിച്ചു ?, ഉത്തരം എന്തായിരുന്നു?.
2. വാത്മീകി രാമായണത്തിൽ എത്ര കാണ്ഡങ്ങൾ? ശ്ലോകങ്ങൾ?
3. സൽപുത്രനെ ലഭിക്കാൻ ദശരഥൻ നടത്തിയ യാഗം?
4. വനത്തിലെ ഏത് ആശ്രമത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു സീതയെ രാവണൻ അപഹരിച്ചത്?
5. യുദ്ധ വിജയത്തിനായി ഇന്ദ്രജിത്ത് ഹോമം നടത്തിയത് എവിടെ വച്ചായിരുന്നു?
6. രാമലക്ഷ്മണന്മാരെയും വാനരന്മാരെയും രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഔഷധങ്ങൾ കൈലാസത്തിലെ ഋഷഭാദ്രിയിൽ നിന്നും കൊണ്ടുവന്നത് ആര്?
7. ഋഷഭാദ്രിയിൽ പോകുന്ന ഹനുമാന് മാർഗ്ഗവിഘ്നം വരുത്തുവാൻ രാവണൻ അയച്ചത് ആരെയാണ് ?
8. രാമരാവണ യുദ്ധത്തിൽ രാമൻ നിലത്തും രാവണൻ രഥത്തിലും യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന സമയം ശ്രീരാമന് രഥം എത്തിച്ചു നൽകിയത് ആര്?
9. ലങ്കയിലെ ഗോപുര വാതിൽ കടക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച ഹനുമാനെ തടഞ്ഞത് ആരായിരുന്നു ?
10. രാവണന്റെ പത്നി ആരായിരുന്നു ?
11. താൻ ശ്രീരാമചന്ദ്രന്റെ ദൂതൻ ആണെന്ന് സീതാദേവിയെ വിശ്വസിപ്പിക്കാൻ ഹനുമാൻ സീതാദേവിക്ക് എന്താണ് നൽകിയത് ?
12. ലങ്കാദഹനം രാമായണത്തിൽ ഏത് കാണ്ഡത്തിലാണ് വർണ്ണിക്കുന്നത് ?
13. ശ്രീരാമ – സീതമാരുടെ മക്കൾ ? എവിടെ ജനിച്ചു?
14. ശ്രീരാമൻ ഭൂലോക ജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചത് എങ്ങിനെ ?

ഉത്തരങ്ങൾ (ക്വിസ് 27)

1. ഝാൻസി റാണി എന്ന റാണി ലക്ഷ്മിഭായി (കുട്ടിക്കാലത്തെ പേര് മണികർണിക) 1858 ജൂൺ 17-ന് ഗ്വാളിയോർ യുദ്ധഭൂമിയിൽ ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിനെതിരെ രക്തസാക്ഷിയായി.
2. താടക എന്ന രാക്ഷസി ഉൾപ്പെടെയുള്ള രാക്ഷസന്മാരുടെ ക്രൂരതകളിൽ നിന്ന് മുനിമാരെ സംരക്ഷിക്കാൻ വിശ്വാമിത്ര മുനി രാമനെയും ലക്ഷ്മണനെയും കാട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.
3. ശിവന്റെ ദിവ്യ വില്ല് 'പിനാക'മായിരുന്നു - പിന്നീട് ജനക രാജാവിന്റെ കൈവശമെത്തി, സീതയുടെ സ്വയംവരത്തിന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തതുപോലെ രാമൻ ഈ വില്ല് ഉയർത്തി ഒടിച്ചു.
4. സീതയെ തേടി ഹനുമാൻ സമുദ്രത്തിന് മുകളിലൂടെ ലങ്കയിലേക്ക് ചാടിയത് രാമേശ്വരത്തെ മഹേന്ദ്രഗിരി പർവതമുകളിൽ നിന്നായിരുന്നു.
5. 'സ്വാമിയേ ശരണം അയ്യപ്പാ' എന്നാണ് ഇന്ത്യൻ ആർമിയുടെ 'ബ്രഹ്മോസ് മിസൈൽ റെജിമെന്റിന്റെ' യുദ്ധകാഹളം - മുദ്രാവാക്യം.
6. താഴ്ന്ന ജാതിയിൽ ജനിച്ച, മാതംഗ ഋഷിയുടെ ശിഷ്യയായ ശബരി, തന്റെ മോക്ഷത്തിനായി ശ്രീരാമന്റെ ദർശനത്തിനായി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു, പമ്പാ നദിക്ക് സമീപമുള്ള ആശ്രമത്തിൽ, പിന്നീട് ഇവിടം ശബരിമല എന്ന് പ്രസിദ്ധമായി.
7. ശ്രീരാമൻ, ലക്ഷ്മണൻ, ഭരതൻ, ശത്രുഘ്നൻ - രാമായണത്തിലെ ഈ നാല് സഹോദരന്മാർ മികച്ച സാഹോദര്യത്തിന്റെ മാതൃകയായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു, അതേസമയം ബാലി- സുഗ്രീവന്ൻ; രാവണന് - വിഭീഷണൻ : ഇവർ മോശം സാഹോദര്യത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.
8. പഞ്ചാബിൽ നിന്ന് 500 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് സിഖ് മതം ഉയർന്നുവന്നു. ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും വിഗ്രഹാരാധനക്കും എതിരായിരുന്ന ഗുരുനാനാക്ക് എന്ന ഹിന്ദുമത വിശ്വാസിയാണ് ഇത് സ്ഥാപിച്ചത്. ബുദ്ധമതം, ഹിന്ദുമതം, ജൈനമതം എന്നിവയ്ക്കൊപ്പം സിഖ് മതത്തേയും ഭാരതീയ പൈതൃകത്തിന്റെ ഭാഗമായി കണക്കാക്കുന്നു.
9. ദേവരാജാവായ ദേവേന്ദ്രനെ പരാജയപ്പെടുത്തിയതിനാൽ രാവണന്റെ പുത്രനായ മേഘനാഥൻ - ഇന്ദ്രജിത്ത് എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ഇന്ദ്രജിത്ത് എന്നാൽ ഇന്ദ്രന്റെ മേൽ വിജയം നേടിയവൻ എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.
10. അഷ്ടാവക്ര ഗീത എന്നറിയപ്പെടുന്നത്, കഹോദ മുനിയുടെ മകൻ അഷ്ടാവക്ര മുനി മിഥിലയിലെ ജനക രാജാവിന് നൽകിയ ഉപദേശങ്ങളാണ്. ആത്മാവിന്റെ സ്വഭാവം, യാഥാർത്ഥ്യം, ബന്ധനം എന്നിവയെ കുറിച്ചുള്ള അഷ്ടാവക്രനും ജനകനും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണമാണ് അഷ്ടാവക്ര ഗീത.

മുഴുവൻ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ശരിയുത്തരം നൽകിയവർ: ആരുമില്ല

വാർത്തകൾ

SASS-ന്റെ ദേശീയ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റി യോഗം 2023 ജൂലൈ 29-ന് - ഓൺലൈൻ ഗൂഗിൾ മീറ്റ് - വൈകുന്നേരം 7.30 മുതൽ 9.30 വരെ നടന്നു. ട്രസ്റ്റികൾ, ദേശീയ/ക്ഷേത്രീയ പ്രവർത്തകർ, എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെയും പ്രസിഡന്റുമാർ, ജനറൽ സെക്രട്ടറിമാർ, ട്രഷറർമാർ, ചില പ്രത്യേക ക്ഷണിതാക്കൾ എന്നിവർ യോഗത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. ദേശീയ ചെയർമാൻ ശ്രീ. ടി.ബി.ശേഖർജിയുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ യോഗം ചേർന്നു. സാസ് പ്രാർഥന യോടെ ആരംഭിച്ചു. ശ്രീ. ഈറോഡ് രാജൻ, ദേശീയ ജനറൽ സെക്രട്ടറി ഏവരെയും സ്വാഗതം ചെയ്തു, ദേശീയ ജോയിന്റ് ജനറൽ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. എസ്. വിനോദ്കുമാർ, യോഗ നടപടികൾ നിയന്ത്രിച്ചു. സംഘടനയെ കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾക്ക് ശ്രീ. രാജൻ നേതൃത്വം നൽകി. സംസ്ഥാനതല ജനറൽ സെക്രട്ടറിമാർ അയ്യപ്പയോഗങ്ങളുടെ നിലവിലെ അവസ്ഥയും മറ്റ് സംഘടനാ മാനദണ്ഡങ്ങളും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയും അടുത്ത 2 വർഷത്തേക്കുള്ള അവരുടെ പ്രവർത്തന ലക്ഷ്യം അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ശ്രീ. രാജൻ സംസ്ഥാന-ജില്ലാ തലങ്ങളിൽ തുടർച്ചയായി നടത്തേണ്ട ഫോളോ അപ്പ് മീറ്റിംഗുകളുടെ പ്രാധാന്യം ആവർത്തിച്ചുറപ്പിച്ചു.

ഐടി വകുപ്പിന് കൃത്യസമയത്ത് റിട്ടേണുകൾ ഫയൽ ചെയ്യാൻ കേന്ദ്രത്തെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിന് സംസ്ഥാന അക്കൗണ്ടുകളുടെ ഓഡിറ്റിംഗ് ഉടൻ നടത്തേണ്ടതിന്റെ അടിയന്തിര ആവശ്യകത ദേശീയ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് സെക്രട്ടറി ശ്രീ. പി.ഷൺമുഖാനന്ദൻ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. ശ്രീ പ്രകാശ് പൈ (ദേശീയ ട്രഷറർ) സാമ്പത്തിക അച്ചടക്കം, ബജറ്റ് തയ്യാറാക്കൽ, ധനശേഖര സ്രോതസ്സുകൾ, ഓരോ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും കേന്ദ്രത്തിന്റെയും സാമ്പത്തിക സ്വാശ്രയത്തിന്റെ ആവശ്യകത എന്നിവയെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിച്ചു.

ഹരിവരാസനം ശതാബ്ദി ആഘോഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദമായി നടത്തിയ ചർച്ച ശ്രീ. എസ്.വിനോദ്കുമാർ ക്രോഡീകരിച്ചു. ആഘോഷങ്ങളുടെ വിജയകരമായ സമാപനത്തിന് - പ്രധാനമായും ജനുവരി 15 ന് വൈകുന്നേരം 7.00 ന് (ഓൺലൈനിലും ഓഫ്ലൈനിലും) നടക്കുന്ന ഹരിവരാസന സമൂഹ പാരായണത്തിനും 2024 ജനുവരി 20-ന് നടക്കുന്ന മഹത്തായ അയ്യപ്പ മഹാസംഗമത്തിനും - എല്ലാവരും അവരുടെ വിലയേറിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി.

ഹരിവരാസനം ശതാബ്ദി ആഘോഷങ്ങളുടെ വിജയകരമായ പരിസമാപ്തിക്കായി ചിട്ടയായ പ്രവാസങ്ങളിലൂടെയും, പ്രവർത്തന പദ്ധതികളുടെ ചിട്ടയായ തുടർ നടപടികളിലൂടെയും സക്രിയമായ സംഘടനയുടെ ആവശ്യകത, ശ്രീ. ടി.ബി.ശേഖർ തന്റെ സമാപന പ്രസംഗത്തിൽ ആവർത്തിച്ചു.

ശ്രീ. ഗിരീഷ് നായർ നയിച്ച 'ലോകവീരം....'' കീർത്തനത്തോടെ NEC സമാപിച്ചു.

മറ്റ് വാർത്തകൾ

* ഇന്ന്, 19 ഓഗസ്റ്റ് 2023 ഉത്രം – സ്വാമി അയ്യപ്പന്റെ ജന്മനക്ഷത്രത്തിന്റെ ശുഭദിനം. SASS ന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ, ലോകമെമ്പാടുമുള്ള അയ്യപ്പഭക്തർ സ്വന്തം വീടുകളിലും അടുത്തുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളിലും ഉത്രം പൂജ നടത്തുന്നു.
* ബ്രഹ്മശ്രീ ഗോശാല വിഷ്ണു വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരിയെ ഒരു വർഷത്തേക്ക് തിരുവനന്തപുരം ആറ്റുകാൽ ഭഗവതി ക്ഷേത്രം മേൽശാന്തിയായി നിയമിച്ചു. മുമ്പ് ശബരിമല ക്ഷേത്രത്തിലും തിരുവനന്തപുരം ശ്രീ പത്മനാഭസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിലും മേൽശാന്തിയായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിലവിൽ SASS കേരള സ്റ്റേറ്റ് കമ്മിറ്റിയുടെ വൈസ് പ്രസിഡന്റായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

* ഭാരതത്തിലെ ഹിന്ദുക്കൾ മാത്രമല്ല, ലോകം മുഴുവനുമുള്ള അനവധി ഹിന്ദുക്കളും അഹിന്ദുക്കളും ആരാധിക്കുന്ന ഗണപതിയെക്കുറിച്ചുള്ള, കേരള നിയമസഭാ സ്പീക്കർ എ.എൻ. ഷംസീറിന്റെ അനാവശ്യ ഹിന്ദു വിരുദ്ധ പരാമർശങ്ങളിൽ പ്രതിഷേധിച്ചും, കേരളത്തിലെ കാസർഗോഡ് നടന്ന മുസ്ലീം ലീഗ് യൂത്ത് വിംഗ് പ്രതിഷേധ റാലിയിൽ ഉയർന്ന വിദ്വേഷ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾക്കെതിരെയും SASS കേരള സംസ്ഥാന കമ്മിറ്റി പ്രമേയങ്ങൾ പാസാക്കി. ഹിന്ദു ഐക്യവേദി, വിശ്വഹിന്ദു പരിഷത്ത് തുടങ്ങിയ സമാന ചിന്താഗതിക്കാരായ ഹൈന്ദവ സംഘടനകൾക്കൊപ്പം വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നടന്ന പ്രതിഷേധ ജാഥകളിലും നാമജപ യാത്രകളിലും ധർണകളിലും SASS മുൻനിരയിലുണ്ടായിരുന്നു. ആഗസ്റ്റ് 9-ന് തൃശ്ശൂരിൽ വടക്കുംനാഥ ക്ഷേത്ര മൈതാനത്തിനു ചുറ്റും നടത്തിയ ക്ഷേത്ര രക്ഷാ മാർച്ചിൽ സ്വാമി പുരുഷോത്തമാനന്ദ, വിഎച്ച്പി പ്രസിഡന്റ് ശ്രീ. വിജി തമ്പി, ഹിന്ദു ഐക്യവേദി ജനറൽ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. സുധാകരൻ, SASS ദേശീയ ജനറൽ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. ഈറോഡ് രാജൻ, ദേശീയ അഡ്മിൻ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. ഷണ്മുഖാനന്ദൻ തുടങ്ങിയവർ പങ്കെടുത്തു.

തൃശ്ശൂർ, കേരളം

മുംബൈ

മറ്റ് ഹൈന്ദവ സംഘടനകൾക്കൊപ്പം SASS കൊങ്കണം ഹിന്ദു ജാഗരൺ സമിതിയും ചേർന്ന് ആഗസ്റ്റ് 1-ന് മുംബൈ കേരള ഹൗസിന് മുന്നിൽ പ്രതിഷേധ പ്രകടനം നടത്തി. ഇതര സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഡൽഹി, ഹൈദരാബാദ്, ഭോപ്പാൽ, ബാംഗ്ലൂർ തുടങ്ങിയ നഗരങ്ങളിലും പ്രതിഷേധ മാർച്ച് നടത്തുകയുണ്ടായി.

ശബരിമല ക്ഷേത്രം തുറക്കുന്ന / അടയ്ക്കുന്ന തീയതികൾ.

അടുത്ത 27 ദിവസങ്ങളിൽ.

ചിങ്ങ മാസ പൂജയ്ക്കായി ക്ഷേത്രം ആഗസ്റ്റ് 16-ന് വൈകുന്നേരം 5:00 ന് തുറന്നു. ആഗസ്റ്റ് 21 ന് രാത്രി 10:00 ന് അടയ്ക്കും.

വീണ്ടും തിരുവോണ പൂജയ്ക്കായി ക്ഷേത്രം ആഗസ്റ്റ് 27-ന് വൈകുന്നേരം 5:00 ന് തുറന്ന് ആഗസ്റ്റ് 31 ന് രാത്രി 10:00 ന് അടയ്ക്കും.

****

നിഷേധക്കുറിപ്പ് : ഇതിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച്, അതിന്റെ രചയിതാക്കൾക്കല്ലാതെ, ശബരിമല അയ്യപ്പ സേവാ സമാജത്തിനോ അംഗങ്ങൾക്കോ യാതൊരു ബാധ്യതയുമില്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ശബരിമല അയ്യപ്പ സേവാ സമാജത്തിനുവേണ്ടി, പി. ഷൺമുഖാനന്ദൻ, നാഷ്ണൽ അഡ്മിനിസ്റ്റ്രേറ്റീവ് സെക്രട്ടറി, നാഷ്ണൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ ഓഫീസ്, അയ്യപ്പവിഹാർ, വിയ്യൂർ, തൃശ്ശൂർ, കേരളം - 680010, നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്